

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-44C/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220208391
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Beňáková
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7220208391.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudkyňou JUDr. Alžbetou Beňákovou, v spore žalobcov: 1.) A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. B. XX, XXX XX B., 2.) D. B., nar. X.XX.XXXX, bytom C. B. XX, XXX XX B., obaja zastúpení JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom Urbánkova 6, 040 01 Košice, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Lukáš Mojsej, s.r.o. so sídlom Žižkova 19, 040 01 Košice, o určovacej žalobe a o zaplatení primeraného finančného zadostučinenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade sumu vo výške 100 € titulom primeraného finančného zadostučinenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovia v 1. a 2. rade majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanému, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v 1.-2. rade sa žalobou doručenou súdu dňa 14.8.2020, zmenenou uznesením č.k. 44C/54/2020-102 zo dňa 15.11.2021 domáhali určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je obsiahnutá v článku 4 bod 4.8 Zmluvy o úvere pôžička na bývanie č. 0525848989 uzatvorenej medzi žalobcami v 1. a 2. rade a Poštovou bankou, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava, IČO: 313 40 890, dňa 13.11.2010, určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere pôžička na bývanie č. 052848989 uzatvorenej medzi žalobcami v 1.-2. rade a Poštovou bankou, a.s., a zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500,- € vrátane náhrady trov konania.

2. Žalobcovia žalobu odôvodnili tým, že dňa 13.11.2010 uzatvorili s právnym predchodcom žalovaného Poštová banka, a.s. Zmluvu o úvere pôžička na bývanie, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 13.000,- €, ktorý mali žalobcovia splatiť v 96 mesačných splátkach vo výške 217,24 € mesačne s tým, že výška nákladov bola vyjadrená v sume 6.690,67 €. Úroková sadzba bola vo výške 10,90% ročne, RPMN banky 11,72 % so základným súborom poistenia bez uvedenia výšky poistného. Dátum prvej splátky bol dohodnutý dňa 15.10.2010 a splatnosť splátok bola stanovená k 15. dňu v mesiaci. Konečná splatnosť bola stanovená dňom 15.11.2018. Dňa 25.10.2018 bola medzi Poštovou bankou, a.s. a žalovaným uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky zo Zmluvy o úvere pôžičke na bývanie č. 0525848989 uzatvorenej medzi žalobcami v 1.- 2. rade a Poštovou bankou, a.s. dňa 13.11.2010. Postúpenie pohľadávky žalobcovia preukázali rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 6.11.2019, sp. zn. 27Csp/206/2018. Žalobcovia sa v podanej žalobe bránili, že v zmluve absentuje možnosť odmietnutia poistného ako aj upozornenie, že sa jedná o dobrovoľné plnenie, ktoré nie je vyžadované pre uzavretie úverovej zmluvy. Veriteľ dojednal

s dlžníkom poisťné- základný súbor poistenia a toto stanovil aj do RPMN. RPMN bola uvedená vo výške 11,72 %, pričom do prepočtu má byť správne uvedená sadzba 13,65 %. Celková výška nákladov je v zmluve uvedená vo výške 6.690,67 €, pričom do výpočtu mesačnej splátky 218,90 € x 96 splátok ide o sumu 21.014,40 €- poskytnutý úver 13.000,- € predstavuje výšku nákladov 8.014,40 €. V zmluve je tak nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má za následok podľa ust. § 11 ods. 1, písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., že tento úver je bezúročný a bez poplatkov. Zmluva neobsahuje ani náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2, písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nakoľko v zmluve je uvedená len celková výška nákladov vo výške 6.690,67 €, čo je iný pojem ako celková čiastka.

3. Na tunajšom súde pod sp. zn. 27Csp/206/2018 súd rozsudkom zo dňa 6.11.2019 rozhodol o zamietnutí žaloby žalobcu, tu v postavení žalovaného z dôvodu vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaných, tu v postavení žalobcov. Aj napriek uvedenému rozsudku, žalovaný listom zo dňa 20.7.2020 vyzval zamestnávateľa žalobcu v 2. rade, aby vykonával zrážky zo mzdy žalobcu v 2. rade, ktorý vykonal zrážku zo mzdy za mesiac júl 2020 vo výške 217,24 €. Takéto konanie považujú žalobcovia za rozporné s dobrými mravmi, preto sa domáhajú zaplata priramaného finančného zadosťučinenia vo výške 500,- €, ktoré bude mať dostatočný satisfakčný charakter pre žalobcov, dostatočne sankčný charakter voči žalovanému v zmysle individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň bude zadosťučinením- satisfakciou pre žalobcov, že sa nekalému konaniu žalovaného nepodrobili, ale naopak vo svojej slabšej ekonomickej a právnej situácii sa domáhali svojho nároku.

4. K podanej žalobe sa vyjadril žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 23.11.2020, v ktorom žiadal, aby súd podanú žalobu zamietol. Žalovaný namietal, aby v zmluve o úvere absentovali náležitosti, alebo aby boli uvedené nesprávne. V rozpise splátok pri poskytnutí úveru stanovil veriteľ výšku posledných dvoch alebo poslednej platby v nižšej výške ako stanovenej mesačnej splátky úveru podľa zmluvy, v dôsledku čoho celkovú čiastku nákladov nemožno stanoviť súčinnom výšky splátky a počtu splátok. Do výšky mesačnej splátky nebolo zahrnuté poistenie, ktoré si žalobcovia zvolili a z toho dôvodu nevychádza výška nákladov za poskytnutý úver. Tvrdenie žalobcov o nemožnosti nezvoliť si poistenie úveru je účelové a nepravdivé, nakoľko zo samotnej zmluvy o úvere jednoznačne vyplýva, že mohli nezačiar knúť žiadnu kolónku týkajúcu sa poistenia úveru. RPMN bola stanovená správne a aj v súlade so zákonom a platnými právnymi predpismi. RPMN bolo stanovené v nižšej výške ako uvádzajú žalobcovia a rovnako aj celková výška nákladov, z čoho vyplýva, že tieto údaje boli stanovené v prospech spotrebiteľa.

5. V doručenej replike žalobcovia zotrvali na svojej právnej argumentácii.

6. V duplike sa žalovaný opakovane vyjadril k výpočtu RPMN s poukazom na skutočnosť, že posledná splátka úveru bola len vo výške 153,03 €.

7. O podanej žalobe rozhodol súd rozsudkom č.k. 44C/54/2020- 130 zo dňa 20.1.2022 tak, že výrokom I. určil neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je obsiahnutá v článku 4 bod 4.8 Zmluvy o úvere pôžička na bývanie č. 0525848989, výrokom II. zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcom v 1.- 2. rade sumu vo výške 300,- € titulom priramaného finančného zadosťučinenia a v prevyšujúcej časti žalobu vo výroku III. zamietol. Vo výroku IV. úspešným žalobcom v 1.-2. rade priznal nárok na náhradu trov konania, vrátane trov neodkladného opatrenia v rozsahu 1/3 proti žalovanému. Súd dospel k záveru, že veriteľ uviedol všetky vstupné predpoklady pre výpočet RPMN, do ktorého nezahrnul poisťné, keďže nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy. Poisťné sa tak nezarátava do celkových nákladov a ani do RPMN. Ďalej konštatoval, že správne má byť uvedená RPMN 13,84 %, pričom v zmluve je RPMN v nižšej výške 11,72 %, čo je v prospech spotrebiteľa, nie v jeho neprospech. Zároveň boli nesprávne, ale v nižšej výške uvedené celkové náklady 6.690,67 € a celková čiastka 19.690,67 €, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom správne mala byť uvedená celková výška nákladov 8.014,40 € a celková čiastka v sume 21.014,40 €. Dohodu o zrážkach zo mzdy považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4, písm. a) Občianskeho zákonníka. Právo žalobcov bolo porušené, keďže veriteľ postupoval v rozpore so zákonom. Na základe neplatnej Dohody o zrážkach zo mzdy podal žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy zamestnávateľovi, preto priznal žalobcom priramané finančné zadosťučinenie vo výške 300,- €. Súd vychádzal zo záveru, že aj napriek skutočnosti, že úver nie je bezúročný a bez poplatkov, vzal do úvahy výšku zrazenej mzdy 217,24 €, ako aj kritérium priramanosti. Mal za to, že suma 300,- € je priramanou vzhľadom ku všetkým okolnostiam prípadu a plní funkciu zadosťučinenia pre žalobcov ako spotrebiteľov a zároveň je spôsobilý odradiť žalovaného od podobného konania v budúcnosti.

8. O podanom odvolaní žalobcov proti výrokom III. a IV. rozsudku, ktorí uplatnili rovnaké námietky ako v podanej žalobe, rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 5Co/101/2022- 172 zo dňa 24.4.2023 tak, že zrušil odvolaním napadnutý rozsudok vo výrokoch III. a IV. Výroky I. a II. nadobudli právoplatnosť dňa 3.3.2022 a vykonateľnosť dňa 8.3.2022. Právoplatnosťou rozhodnutia vo výroku I. zaniklo neodkladné opatrenie nariadené uznesením č.k. 44C/54/2020- 23 zo dňa 20.8.2020.

9. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie nedostatočne ustálil skutkový stav, keď dospel k záver, že celkovú čiastku je možné zistiť spočítaním výšky úveru 13.000,- € a celkových nákladov 6.690,67 €, t.j. 19.690,67 €. Záver, že žalobcovia si zvolili základný súbor poistenia, ktoré nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere a, že RPMN 11,72 % je uvedené v prospech spotrebiteľa, nakoľko správne malo byť uvedené 13,84 %. Ak súd teda vyhodnotil, že úver nie je bezúročný a bez poplatkov a preto priznal žalobcom finančné zadosťučinenie vo výške 300 €, nemôže preto obstať záver, že suma prevyšujúca 300,- € je (už) neprímeraná.

10. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie dňa 26.10.2023, na ktorom sa zúčastnila právna zástupkyňa žalobcov. Nezúčastnil sa právny zástupca žalovaného a žalovaný bez ospravedlnenia. Súd v súlade s ust. § 180 CSP prejednal vec v neprítomnosti žalobcov a žalovaného. Právna zástupkyňa žalobcov zotrvala na všetkých skutkových a právnych argumentoch, pričom nevyužila právo záverečnej reči. Na otázku súdu, či žalobcovia podpísali zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby poistenie úveru uviedla, že žalobcovia podpísali len zmluvu o úvere, ktorej súčasťou bola žiadosť o poistenie, avšak žalobcovia nezaškrtovali možnosť zvolenia si súboru poistenia, nakoľko to už bolo automaticky dané.

11. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

12. Žalobca v 1. rade ako dlžník a žalobca v 2. rade ako spoludlžník uzatvorili s právnym predchodcom žalovaného (Poštová banka, a.s.) ako veriteľom dňa 13.11.2010 Zmluvu o úvere pôžička na bývanie č. 0525848989, na základe ktorej veriteľ poskytol žalobcom ako dlžníkom pôžičku vo výške 13.000,- €, ktorú sa žalobcovia zaviazali splatiť v 96 mesačných splátkach vo výške 218,90 € (bez poplatku za správu účtu vo výške 217,24 €) so splatnosťou k 15. dňu v mesiaci. RPMN bola dohodnutá vo výške 11,72 %, ročná úroková sadzba 10,90 %, priemerná RPMN 13,63 %, celková výška nákladov vo výške 6.690,67 € so základným súborom poistenia, dátum prvej splátky 15.12.2010 a dátum konečnej splatnosti úveru 15.11.2018. Celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Dňa 25.10.2018 bola medzi Poštovou bankou, a.s. a žalovaným uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky zo Zmluvy o úvere pôžička na bývanie č. 0525848989 uzatvorenej medzi žalobcami v 1.-2. rade a Poštovou bankou, a.s. dňa 13.11.2010.

13. Okresný súd Košice II rozsudkom č.k. 27Csp/206/2018-263 zo dňa 6.11.2019 zamietol žalobu, ktorou sa spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 976 692, t.j. tam v postavení žalobcu domáhala proti žalobcom ako žalovaným zaplata sumy 9.860,99 € s príslušenstvom, ktorú žalobu súd zamietol z dôvodu premlčania. Na základe uzatvorenej Dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný listom zo dňa 20.7.2020 vyzval zamestnávateľa žalobcu v 2. rade spoločnosť U.S. Steel Košice s.r.o., so sídlom Vstupný areál U.S. Steel, 044 54 Košice, IČO: 36 199 222, aby vykonával zrážky zo mzdy žalobcu v 2. rade, ktorý vykonal zrážku zo mzdy žalobcu v 2. rade za mesiac júl 2020 vo výške 217,24 €.

14. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník v platnom znení, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa ust. § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

19. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2, písm. j) zákona č. 1029/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

21. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1; b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom do 31.12.2010 (ďalej aj „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

24. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, v rozsahu žaloby týkajúcej sa určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a primeraného finančného zadostučinenia v rozsahu 200,- € (v rozsahu 300,- € ppl. priznané), vychádzajúc z takto ustáleného skutkového stavu a z citovanej právnej úpravy posúdil uplatnený nárok žalobcov za dôvodný s tým, že výšku primeraného finančného zadostučinenia upravoval. Súd prvého stupňa zistil, že v prejednávanej veci ide o spotrebiteľský právny vzťah, na

ktorý sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola medzi žalobcami a právnym predchodcom žalovaného uzavretá dňa 13.11.2010. Podmienky uzavretia zmluvy o spotrebiteľských úveroch upravuje zákon č. 129/2010 Z. z. Zmluva uzavretá medzi žalobcami a bankou je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pretože bola uzavretá medzi veriteľom - právnickou osobou, ktorá mala v predmete svojej podnikateľskej činnosti poskytovanie úverov a na druhej strane spotrebiteľom ako fyzickou osobou, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

25. Súd opätovne pristúpil k posudzovaniu úverovej zmluvy, najmä sa zameril na zistenie, či zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a či RPMN je uvedené v súlade so zákonom, vzhľadom na poistenie.

26. Podľa zmluvy o úvere pôžička na bývanie bol žalobcovi v 1. rade ako dlžníkovi a žalobcovi v 2. rade ako spoludlžníkovi poskytnutý úver vo výške 13.000,- €, ktorý sa zaviazali splácať 96 mesačnými splátkami vo výške 217,24 € a poplatok za správu úverového účtu 1,66 € mesačne, t.j. celková výška splátky predstavovala sumu 218,90 € mesačne, ktorá bola splatná vždy k 15. dňu v mesiaci. Celková výška nákladov bola uvedená vo výške 6.690,67 €, RPMN bola určená vo výške 11,72 %, priemerná RPMN vo výške 13,63% a úroková sadzba vo výške 10,90 % p.a. Celková čiastka je určená súčtom výšky úveru a celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Preskúmaním obsahu zmluvy súd zistil, že v článku 3 Zmluvy bola uvedená Žiadosť o poistenie schopnosti splácať úver s vyhlásením, že žalobcovia spĺňajú podmienky pre vznik zvoleného súboru poistenia uvedené v bode 10.5 Obchodných podmienok pre úver pôžička na bývanie. Zaškrtnutý bol základný súbor poistenia s vyhlásením o splnení všetkých podmienok. Druhou možnosťou bola žiadosť o komplexný súbor poistenia. Za problematickú považuje súd skutočnosť, že v tejto časti nebola uvedená možnosť „odmietam poistenie“. Navyše, ako vyplynulo súdu z prednesu právnej zástupkyne žalobcov na pojednávaní, žalobcovia nezaškrtili žiadnu možnosť, nakoľko táto už bola vopred predvolená zaškrtnutím možnosti žiadosti o základný súbor poistenia. Súd dospel preto k záveru, že podmienkou pre uzatvorenie zmluvy bolo uzatvorenie poistnej zmluvy. Žalobcovia nemali možnosť odmietnuť poistenie, nakoľko táto nevyplývala z článku III. Zmluvy a zároveň si ani nezvolili sami základný súbor poistenia, ktorý bol vopred určený. Ak teda poistenie bolo podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere pôžička na bývanie, malo byť súčasťou RPMN. V zmysle ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Keďže poistné sa nezarátavalo do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, RPMN bolo nesprávne určené. Zároveň nebolo možné určiť celkovú čiastku, ktorú museli spotrebiteľia zaplatiť spôsobom určeným v zmluve, t.j. zrátať poskytnutý úver a tam uvedené celkové náklady, keďže ich obsahom nebolo poistné.

27. Na základe vyššie uvedeného, má súd za to, že úver v zmysle ust. § 11 ods. 1, písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. je bezúročný a bez poplatkov pre chýbajúcu náležitosť obligatórne vyžadovanú ust. § 9 ods. 2, písm. j)- celkovú čiastku, ktorú sú povinní dlžníci uhradiť. Ani zo spôsobu uvedeného v zmluve túto výšku nemožno bez ďalších pochybností zistiť. Po zrátaní výšky úveru 13.000,- € a splátok 218,90 € x 96, dostaneme sumu 21.014,40 €, ktorú by reálne žalobcovia zaplatili. V zmluve uvedená suma 6.690,67 € a 13.000,- €, t.j. 19.690,67 € tomu nezodpovedá. Zároveň je nesprávne uvedené RPMN 11,72 %, nakoľko neobsahuje poistné, a dlžníci boli povinní platiť viac ako je uvedené v zmluve, preto je úver bezúročný a bez poplatkov aj v zmysle ust. § 11 ods. 1, písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že správne určil RPMN, pretože posledná splátka bola uvedená vo výške nižšej než pravidelná mesačná splátka a síce 153,03 €. Sám pritom vychádzal pri výpočte RPMN zo sumy mesačnej splátky 205,66 €, ktorá skutočnosť ani nevyplýva zo samotnej zmluvy. Súdu nie je zrejmý tento zmätočný postup žalovaného, čo aj na pojednávaní uviedol, žalovaný sa však na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil, ani jeho právny zástupca. Žalovaný teda nepreukázal rozpis splátok, z ktorého by mal súd preukázanú výšku poslednej splátky v sume 153,03 €, resp. výšku mesačných splátok v sume 205,66 €. RPMN je preto uvedená v neprospech spotrebiteľa.

28. Súd reagujúc na svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, premietol tento záver aj do výšky primeraného finančného zadostučinenia a priznal žalobcom sumu 100,- €, t.j. celkovo priznal žalobcom sumu 400,- € (300,- € ppl. priznaná rozsudkom zo dňa 20.1.2022). Súd má za to, že suma priznaná navyše o 100,- € je primeraná a zodpovedá porušeniu práva spotrebiteľov zo strany

žalovaného. Súd zohľadnil okrem zrazenej zrážky zo mzdy vo výške 217,24 € záver o bezúročnosti a bezpopatkovosti úveru. Navyše žalobcovia už uhradili poskytnutú istinu. Súd poukazuje aj na svoje závery v rozsudku zo dňa 20.1.2022 týkajúce sa primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré neopakuje, keďže ide o konanie ako celok. Pre úplnosť súd konštatuje, že finančné zadosťučinenie v tomto prípade nereflektuje akési vrátenie vykonanej zrážky zo mzdy, nakoľko nejde tu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd použil výšku zrazenej mzdy len ako kritérium pre posudzovanie primeranosti výšky finančného zadosťučinenia. Výška finančného zadosťučinenia nepredstavuje len sumu 182,76 € (400-217,24), ale sumu 400,- €.

29. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, súd vo výroku I. zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 100,- € a v prevyšujúcej časti žalobu vo výroku II. zamietol.

30. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

33. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

34. O nároku na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania a neodkladného opatrenia súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení vo výroku III. a to tak, že úspešným žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti žalovanému. Výška primeraného finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu, preto žalobcov nemožno zaťažiť procesnou zodpovednosťou za (ne)predvídanie výsledku na základe úvahy súdu. Pri rozhodovaní o náhrade trov bolo treba v tomto prípade ustáliť, že základom bolo konštatovanie porušenia práva žalobcov. Pritom súd odkazuje na nález Ústavného súdu ČR, III. ÚS 170/99 a tiež na komentár k Civilnému sporovému poriadku (Števec, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 926). Vo zvyšnej časti boli žalobcovia rovnako úspešní, ako aj v odvolacom konaní a v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Mestský súd Košice.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).